

Sekta »Jegovistov« se je osnovala pred kakimi dvema leti v Kazinovu v obliki majhnih družinskih skupin. V zadnjem času so se vrgli pridigarji »Jegovistov« na vasi, kjer imajo malo uspehov. Propovedujejo, da mora drug drugega bičati, pridigajo o peklju, peklenskih mukah in slikajo drugi Kristusov prihod in podobno. Tudi njihova propaganda je več ali manj nasprotna sedanjemu režimu.

Takšni so »Jegovisti«.

Tako pripoveduje sam »Brezbožnik«.

Sv. Urban nad Kamnico. Binkoštni pondeljek se je zbrala tu gori velika množica pobožnih častilcev mogočnega varuha naših vinskih gor. Vsi so se iskreno veselili, kakor krasnega majniškega vremena in čistega razgleda na vse strani, tako še prav posebno srečno izvršenega novega poslikanja naše cerkve ter so tudi s svojimi denarnimi prispevki precej pripomogli k olajšanju velikega odplačilnega bremena, ki nas še tlačí. Na gostoljubnem domu našega novega cerkvenega ključarja Ignacija Žunko, po domače Róbiča, ki hoče z vso svojo močjo podpirati dosedanjega dolgoletnega ključarja Al. Valduherja, so pa sklenili močje, da še hočejo vso njeno zunanost prenoviti, predno pride željno pričakovani dan njene slovesne blagoslovitve. Ga homo že še pravočasno naznanili in prijazno povabili, posebno še naše ljube sode in velikodušne dobrotnike od Sv. Križa. To bo obenem tudi prav lepa proslava sedemdesetletnice smrti našega velikega škofa A. M. Slomška, katerega se vsako šesto pobinkoštno nedeljo pri slovesni službi božji tu gori hvaležno spominjamo, da nam je blagoslovil cerkev sv. Urbana nad Kamnico.

Marenberg. Na god sv. Pankracija, 12. maja, je šla običajna procesija iz Dravograda in okolice k Sv. Trem Kraljem nad Marenbergom. Ze v Dravogradu se je zbralo dosti ljudi, med potjo se jih je pridružilo vedno več in od Mute naprej je bila procesija prav častna. Na ravnini pred cerkvijo je že čakalo precej ljud-

stva, tako da je bila sicer prostorna cerkev polna. Sem precej dobro poučen v zadevi marenberških podružnic, a v današnjem času človek marsikaj spregleda. Tako tudi nisem mislil na to, da je letos 200 let, ko je bila cerkev pozidana. Nekdo me je opozoril na letnico 1732 na cerkvenem oboku. Ker se menda spomin 200 letnice ne bo obhajal, naj te vrstice to nadomestijo. Sv. Trije Kralji na Radelju, morska višina 823 m, imajo zelo lepo lego. Danes, ko tiči svet do vratu v politiki in do vratu v dolgovi, ni misliti, da bi na takem kraju zidali cerkev, a tudi nekaj ni šlo tako lahko. To cerkev so zidali celih 60 let. Okrog cerkve je lepa ravnica, porasla z zeleno travo, sprédaj velikanska lipa. Do prevrata je bil tu stalen cerkovnik, leta 1918, bilo je na kvaterni teden v adventu, je ponoči pogorela cerkovnikova hiša, z njo vred pa tudi ljudje in živina. Isto zimo so prišli vojaki, ki so v drugi hiši, kjer so se ob cerkvenih shodih zbirali duhovniki, pevci in drugi, razbili in uničili vso lepo opravó, kar je bilo lesenega pa so sežgali. Med svetovno vojno so bili odvzeti trije bronasti zvonovi, sedaj sta tam dva jeklena. Sem so nekda v velikem številu prihajali Korošci iz okolice Velikoveca ter Nemci iz ivniške strani. Razgled od tukaj je lep in obsežen. Na jugu pod teboj je Dravska dolina, po kateri vodi tri prometne žile, bliskajoča se Drava, velika cesta in železnica, proti vzhodu v mario-borski okolici se prikazujejo Slovenske gorice, na zapadu Karavanke, vidi se Sv. Križ pri Belih vodah. Najlepši je pogled na Golico in zeleno Srednje Štajersko z vinogradi, sadonosniki in belimi hišami, trgi ter cerkvami. V ozadju pa leži mesto Gradec, ki ga rad gledaš v popoldanskih urah in na večer, ko se blišči v nešteti lučicah. Bodi pozdravljena cerkvica vrh gore, cerkvica bela!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Lep in krasen si Marijin mesec maj, predvsem še letos pri nas, ko so vsi sadovnjaki v najlepšem cvetju in zelenju; a v tej najlepši pomladi odhaja duša za dušo k svojemu Stvarniku. V sredo, dne 4. maja smo imeli iz Spodnje Korene dva pogreba. Zapustili sta nas sosedinji: Alojzija Vogrin in Margareta Ribič. Rajna Vogrinova je bila stara 53 let ter zapušča žalujočega moža in sinova Franca in Jožefa. Kako priljubljena je bila, je pokazal njen pogreb, katerega se

Kadar ni kaj v redu

v prebavnih organih telesa, se občuti razne načine. Človek na primer nima teka, jed mu ne diši, nekaj ga vedno si-li na vzdigavanje, jed mu teži želodec, muči ga glavobol, počuti se trudnega, težko se po-da na delo, nevoljen je in nima rednega od-vajanja.

Kadar z apetitom prebavo in delovanjem črev nismo zadovoljni, takrat so nam dobrodošle Fellerjeve Elsapilule, katere sigurno in hitro delujejo ter so povsem neškodljive, ne dražijo črevesja ter omogočajo mirno odvajanje. Fellerjeve Elsapilule krepe želodec in čistijo telo in obenem tudi kri. 6 zavitkov Din 30.—, 12 zavitkov Din 50.— obenem z zavojnico in poštino pri lekarnarju **Eugen V. Feller, Stubica Do-nja, Elzatr 341** (Savska banovina).

Odobreno Minist. soc. pol. in nar. zdravja
Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

je udeležilo veliko število ljudi. Rajna je bila dobra katoliška mati in navdušena za vse le-po in dobro. Naj ji bo lepa slovenjgoriška zemljica lahka! Težko prizadeti rodbini naše najglobokejše sožalje! V Zimici je izdihnila svojo dušo Jožefa Krajnc, pridna in skrbna gospodinja. Svoje otroke je dobro vzgojila. Naj v miru počiva! V sredo zvečer smo gledali po Slovenskih goricah, Pohorju in Dravskem polju, ko so goreli kresovi na čast našemu voditelju dr. Antonu Korošcu. Tudi mi prosimo Boga, da nam ohrani še mnogo let v dobrobit Slovencev delujočega našega voditelja.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Komaj se je poslovlila nadležna in sitna starka mrzla zima, komaj so zapihali toplejši vetrovi in se odela vsa božja narava v novo zelenje in cvetje, že so se pričeli v precejšnjem številu oglašati ženini in neveste. Med prvimi sta si v dosmrtno zakonsko zvezo podala roke bivši orožnik Alojzij Roškar in Režika Čauševa. Bilo srečno! — Kakor vsako leto, tako so tudi letos na binkoštni pondeljek prišli v prav veliki procesiji Negovčani in Šentpeterčani k Sv. Trojici. Negovčani so tudi tokrat postavili s

Irskem izreden uspeh in bo izšla v najkrajšem času tudi v angleškem prevodu. Omenjeno delo je zagledalo beli dan s pomočjo irskega prosvetnega ministarstva.

113 m v eni sekundi!

Malcolm Campbell se lotil z vso vneto svetovnega rekorda glede brzine vožnje z avtomobilom. Imenovani je prvi prekoratil hitrost 400 km na uro. Še do pred kratkem je bila največja naglica avtomobila 400 km. Malcolm Campbellu se je posrečilo pred kratkem, da je dosegel ob morskem obali v Dayton Beach na severoamerškem polotoku Florida znatno večjo brzino nego 400 km na uro in je

Vest o odhodu večjega dela delavstva se je raznesla z bliskavico daleč naokrog. Pregled oborožitve vojnokrajinskih utrd ni bil ničesar drugega, nego oznanilo, da pripravlja Turek večji vojni pohod in namerava glavni sunek proti še edinima branikoma hrvatskih in slovenskih pokrajin: Karlovcu in Sisku. Ako odrečeta ti postojanki, bosta turška sužnja Hrvat in Slovenec.

Spomlad usodepolnega leta 1593 je namignila tudi Emi, da je napočil čas, ko se bo oddolžila zaobljubi, da bo storila nekaj posebnega na braniku krščanske vere in rešitve jugoslovanstva iz že skovanih in pripravljenih okovov. Nič lažjega ni bilo, kakor da je preprosila delovodjo Jurja Stadlerja, da jo vzame seboj na pregled vojnokrajinskih orožaren. Dobri Nemec ni bil samo takoj za Emin načrt, še za zapovednika odrejenega delavskega pohoda jo je izbral, ker na svoje ljudi se je lahko zanesel, da ne bodo izdali skrivnosti: Ženska načeljuje tako zaupnemu poslu, kakor je strokovni pregled najvažnejših utrd. Emina nakana, da si ogleda v moški preobleki Vojno krajino, je ostala tudi doma-

činom prikrita. Kot edinega zanesljivega spremeljevalca si je izbrala Mihaela Toplišek. Bil je sin Matije Toplišeka, posestnika pri Sv. Trojici v Dobležicah, ki je vršil v kmečkem puntu službo trobentača pod kapitanom Štercom, bil ujet pri Št. Petru, zaslišan na najvišjih mestih v Gradcu ter na Dunaju, odkoder se je vrnil še živ na svoj dom. Njegov starejši sin Miha je bil po očetovem vzgledu več v rabi orožja, dober jezdec, močan dečko in zanesljiv v vsakem oziru.

V prvi polovici aprila 1593 je odjezdilo krdelo jezdecov iz Lesične proti Kozjem. Ema je sedela na konju v lažji popotni moški obleki, kakor so pač bili tedaj oblečeni vitezi. Bilo jej je 40 let, a njena izredno krepka postava, visoka rast, bolj moški glas in sigurnost v sedlu je nikakor ni mogla osumiti, da bi se skrivala za vitezom Pavlom kmečka deklina. Za vse je bila gospod Pavel iz Pilštajna, ki vodi strokovne delavce in slovenske govorice nevesče Nemce v ogroženo Vojno krajino. Za jezdecu so ropotali vozovi z raznim orodjem. En voz je čuval Miha Toplišek. Hranil je Emino največjo dragocenost, v Lesičnem za

svojim pevskim zborom pri dopoldanski službi božji. Vsa čast pevcem! Vsako leto boljše zapojejo, zlasti še, ker jih vodi mladi in poštvovalen organist. Pevci, le korajžno in vztrajno se še naprej vadite, da bo čim lepše in prijetnejše donela iz vaših grl sveta pesem k časti in slavi božji! — Skoro neopaženo se je na naši šoli izvršila velika sprememba. Zapuстил nas je naš neumorni šolski upravitelj g. Franjo Golež, ki je sedem let vodil šolo, z vso vnemo in požrtvovalnostjo poučeval trojiško mladino ter si v teku svojega tukajšnjega uspešnega delovanja pridobil ljubezen in spoštovanje vseh Trojičanov. Prav težko nam je ob njegovem slovesu. Želimo mu pa obilo uspehov in sreč tudi na njegovem novem službenem mestu v Št. ...

Sv. Bolhenk v Slov. goricah. Vsak je letos občudoval prelepo cvetoče sadovnjake, pa najsibo domačin ali tujec, ki je šel skozi naše vasi. Velike nade stavi kmetovalec letos v krasno razcvetela drevesa, ker pričakuje obilno letino. Odvisno je vse od zgoraj, od božjega blagoslova. Vedno še je bila naša župnija tako srečna, da nam niso razne nevihte uničile vseh naših trudov in naporov pri vsakdanjem delu. Bodimo uverjeni: ako si hočemo zagotoviti božjo pomoč tudi v naprej, posvečujmo nedelje. Ne opravljajmo nobenega težkega dela ob nedeljah in praznikih. Ali ni to izzivanje Boga, če kdo ob nedeljah dela, bodisi na travnikih ali na polju. Mislimo, da je dovolj dela med tednom, nedelja pa naj bo Bogu v čast in nam v počitek. — Dolgega in mučnega trpljenja je rešil Bog dobro krščansko ženo, mater in gospodinj Marijo Kramer iz Biša. Umrila je v 67 letu svoje starosti. Zapuščala hčer-vdovo z dvema nepreskrbljenima otrokoma. Kar nenadoma je mirno v Gospodu zaspal 83 letni Janez Breznik, doma v Črmlenškaku. Bil je marnega in blagega značaja. Oba naj v miru počivata! — V nedeljo, dne 8. maja številno obiskani občni zbor domače hranilnice in posojilnice je pokazal uspešno in požrtvovalno delo naše zadrage. Pri volitvah znatno spremenjeno načelstvo in nadzorstvo si je naredilo naloge z novimi močmi delati v procvit zadrage, zlasti pa končno vendar začeti z delom postavitve mostne tehtnice, o kateri se je dosedaj že toliko razpravljalo, a malo storilo. Ključemo vsem: Pogumno po začetni poti naprej!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na binkoštno nedeljo zvečer kmalu po pol 10. uri, je bilo skoro na mah v plamenih v Župečji vasi, kar je bilo lesenih in s slamo kritih poslopij, in sicer posestnikov: Turka, Zafošnika, Mustafa, Zunkoviča, Tomaniča in vdove Korošec. Slednja je še posebno prizadeta, ker je bila le malenkostno zavarovana. Našim požrtvovalnim vaščanom in gasilcem, ki so prihiteli od vseh strani, gre zahvala, da ni cela vas postala pogorišče. Kakor izgleda, je tudi v naši bližini na delu zločinska roka, ki se hoče maščevati ali pa ima blazno veselje nad požigi, ker so prejšnje tedne 2 dvakrat morali baš na mestu sedanjega pogorišča gasiti; takrat še pravočasno, sedaj pa je ogenj pozneje izbruhnil in se je zato nemoteno tako hitro razširil.

Gornja Radgona. V Stavenskem vrhu pri Gornji Radgoni je umrl dne 4. maja tega leta v 74 letu starosti Janez Kaučič. Pokojni se je pred 10 leti radi bolezni preselil s svojega posestva v Stavešincih na svojo viničarijo. Bil je dober krščanski mož in zvest naročnik »Slov. Gospodarja«. Naj v miru počiva!

Sv. Andrež v Halozah. Žalostno so zapeli zvonovi dne 17. maja v jutranji zori in oznanili, da je nemila smrt pretrgala niti življenja nad vse priljubljenemu posestniku Janezu Gabrovec v Strnici v starosti 78 let. Rajni je bil zelo priljubljen in miloga srca ter splošno spoštovan med sosedi. Bil je pravi krščanski oče svoje družine. G. župnik mu je podelil zadnjo popotnico. Naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Polenšak pri Ptuj. V lepem Marijinem mesecu maju, ko vse brsti in cveti, je koščena smrt potrkala na vrata Holčeve Treze ter ji zašepetala: »En teden ti je dovolj trpljenja in boleznij, sedaj pojdi z menoj v boljše življenje.« Po tem življenju je vedno iskreno hrepenela, delala in mnogo žrtvovala. Vse njeno življenje je bilo posvečeno Mariji in domačemu Marijinemu svetišču, njegovi lepoti in časti. Koliko je rajna in s kakim veseljem je darovala, ko se je nabiralo za naše nove zvonove, kateri so ji tudi kot svoj botri mogočno in turobno doneli od zadnje nedelje naprej! Še posebno milo so doneli, ko se je vil mogočen spreved s tremi č. gg. duhovniki in množico ljudstva iz cele župnije. Saj ga ni človeka, ki bi ne poznal dobre Holčeve tetice, ki je bila tako

skromna in mirna, zgled vsem s svojim krščanskim življenjem. Njena hiša je bila dom molitve, zgled krščanskega življenja, dom gostoljubnosti, dom prijaznosti, dom dobrih krščanskih knjig, nabožnih časopisov in dom sreče in božjega blagoslova. Zato se ni čuditi, da je bila njena zadnja pot tako ganljiva in slovo od domače hiše tako v srce segajoče, katero ji je spregovoril domači cerkveni ključar g. Meško. Blagor Trezi in tistemu, ki se spočije v črni zemlji in v Bogu pravično spili — Hripa, ki kosi med otroci, je tudi posegla po naših domovih in nedolžne angelce prestavila iz zemlje trpljenja v blaženo veselje nebečanov, in sicer: dvojčke Nežico in Janeza Matjašič iz Predvora, Kvar Otmarja iz Brezovec in Kranjc Stanka iz Brezovec. Veselite se pri nebeškem Očetu in njega za nas prosite. — Težo zakonskega jarma sta si naložila v maju pri nas dva mlada, brhka para in trikrat pred oltarjem okrašene majniške Kraljice rekla »da«, in sicer: Treza Krušič iz Brezovec in Ivan Dajčar iz Huma pri Ormožu ter Nežika Čuš iz Polenec in Jakob Meško od Velike Nedelje. Bilo srečno in od Boga blagoslovljeno!

Špitališ pri Konjicah. Naše katoliško prosvetno društvo in lani ustanovljeno apostolstvo mož in fantov lepo napreduje. Daj Bog najboljši uspehi! — Dne 16. maja se je tukaj poročil g. Janez Robar iz Kraberga z gđc. Rožico Gorjanc. — Gospodarska kriza nam kakor povsod drugod tudi nagaja. Kljub temu se je v teku leta število naročnikov »Slov. Gospodarja« častno pomnožilo. Želeti je, da bi si vsak umen posestnik zagotovil najprvo pomoč v slučaju požara ter si nemudoma celoletno naročil naš priljubljeni stanovski list.

Konjice. G. urednik! Zopet bi Vam radi nekaj povedali. Pa danes Vas ne bomo strašili z »atentatom«, ker se takih reči preveč bojite, temveč Vam bomo povedali same vesele novice. — Na binkoštno nedeljo smo imeli pri večernicah krasno slovesnost. G. arhidiakon je sprejel 250 otrok v Marijin vrtec. Nepopisno lep je bil prizor, ko je okrog 350 — nekateri so bili že lani in predlanskem sprejeti — v slovesnem sprevedu korakalo z godbo na čelu iz katoliškega društvenega doma v cerkev. Starši so jokali od veselja. Po cerkveni slovesnosti je bila poklonitev otrok Mariji in društvenemu domu. Dvorana je bila nabit polna otrok

junakinjo izdelano bojno opremo, ki je bila posebnost glede lične izdelave. Treba pomisliti, da so bili tedaj viteški bojevniki oblečeni, pokriti in obuti v železje in jeklo in si je privoščila kaj takega lahko le premožnejša gospoda. Poleg bojne opreme je še bil meč za goljatske roke, ščit, kopje in jekleni lok z zalogo pušic s konicami iz najbolj trdega in trpežnega jekla. Pohod se je pomikal iz Kozjega proti Podsredi, Št. Petru, Bizeljskem in Brežicam, kjer so en dan počivali.

Emin oproda Miha je večkrat pripovedoval po povratu, kako se jim je godilo dobro v Zagrebu in kaj vse so videli ter doživeli v Vojni krajini. Pištajnski vikar Penič je zabeležil krog leta 1597 nekaj Toplišekovih spominov, katere navajamo v naslednjem izpopolnjenem:

»V Zagrebu«, pravijo vikarjeve beležke, »smo bili sprejeti in pozdravljeni od meščanov, duhovščine in vojaštva. S Hrvati se je razgovarjal naš vodja Pavel, Nemci so le jedli in pili med zatrdili, da podobnega gostoljubja kakor Zagrebčanji ne poznajo nikjer na Nemškem. Ostali smo v lepem Zagrebu več nego teden dni. Zapoveda-

nega dela ni bilo. Gostili so nas, kakor bi nas nakanili opitati. Povsod prisrčna vabila na jed ter pijačo, pesem, smeh in zabave pozno v noč. Pustili so nas v Zagrebu, da bi se naj odpočili, sam Bog si ga vedi od česa. Nemci so še lepo zaslužili v denarju. Popravljali so premožnim Hrvatom bojno opremo, orožje in pritrjevali na zlatom okrašene pištole kresilne kamne. Iz Zagreba smo odjezdili v Karlovac ob Kolpi. Že med potjo smo srečavali Hrvate, ki so nam pravili, da pripravljajo bosanski Turčini onstran Kolpe mogočen napad na Karlovac ali na Sisek. Od Zagreba do Karlovca smo rabili en dan. Karlovac je krog in krog od globokega jarka obdana trdnjava, katero še štiti reka Kolpa. Mesto je obdano od visokega ter debelega obzidja, ki je posejano s strelnimi linami in topovi. Jarek smo prekoračili preko mosta in prijezdili v mesto, kjer je le malo navadnih ljudi, pač pa polno vojaštva. Večerjali ter prenočili smo po vojaško. Drugi dan so morali naši delavci na delo v skladišča za orožje in na obzidje, da pregledajo topove.

prevozil 430 km, na povratku na izhodno točko 388. Vožnja tja je trajala 13.46 sekund, nazaj 14.86. Amerikane je torej dosegel povprečno brzino 408 kilometrov na uro, kar znaša 113 metrov na sekundo. Dirkalna razdalja je merila eno angleško miljo ali po naše 1600 m. Po tem doseženem rekordu so val dirkači na delu, da bi se povzpeli na 500 km. Leta 1926 je preletelo najhitrejšje letalo 400 kilometrov na uro in tedaj so bili vsi tozadevni strokovnjaki mnenja, da je ta brzina za avtomobile izključena, a napredek v tehniki in človeška drznost sta dokazala nekaj popolnoma drugega.

(Dalje sledi.)

in staršev, ki so prišli pogledat svoje male. Saj starši dobro vedo, da so njihovi otroci pod Marijinim varstvom in pod vodstvom gg. katehetov najbolj varni pred hudobnim svetom. — Na binkoštni ponedeljek popoldne pa je bila v Zetah nad prijaznimi Polenami blagoslovitev Rečnikovega križa. Na prelepem hribočku se je nabralo lepo število vaščanov. Zlasti Polenčani, ki so daleč po fari in preko njenih mej znani po svoji odločnosti in složnosti, so prihiteli od vseh strani. G. kaplan je imel pri tej priliki kratek nagovor, v katerem je lepo omenil, da je križ dandanes tisto znamenje, ki mu sovražniki najhujše nasprotujejo v zasebnem in javnem življenju. Toda edino v križu je naše odrešenje in življenje. — Tudi dve lepi gostiji smo imeli pred kratkom. Poročil se je predsednik Mladiške zveze Viktor Krajnc z Marijino družbenico Marijo Jevšenak. Istočasno se je poročila ženina sestra Marija z Janezom Gošnjak iz kebeljske župnije. Na skupni gostiji obeh parov so gostje nabrali 135 Din za Dijaško kuhinjo. — Bog plačaj!

Zetale. Dne 13. maja ob pol 12. uri sem sprejel iz A. Z. panja prvi roj, ki je tehtal 2.80 kg. Zanimivo je bilo videti, kako so čebele dne 10. maja nad žrelom zunaj v gozdu visele, medtem ko je zunaj divjal snežni vihar.

Vitanje. Dvakratni požar, katerega so zanele iskre iz sosedne fužinske kovačije, je streho na cerkveni hiši občutno poškodoval. Dasi ravno je bila hiša zavarovana za neznatno vsoto 8000 Din, je kljub temu »Vzajemna zavarovalnica« za nastalo škodo nakazala izdatno vsoto 3336 Din 20 para, za kar se cerkveno predstojništvo in cerkveni skladni odbor isti najlepše zahvaljujeta, ter imenovano zavarovalnico vsakomur kar najboljše priporočata.

Št. Janž pri Rečici. Resnične so besede škofa Slomškega: »Narod, ki svojih velikih mož ne časti, jih vreden ni.« Na čast dr. Korošcu smo na predvečer njegove 60 letnice v ranem večernem mraku razsvetlili naša brda z mogočnimi in mnogoštevilnimi kresovi. To je bil živ dokaz, da bije slovensko srce ter je hvaležno voditelju Slovencev. Zato kličemo tudi mi slovenski kmetje: Bog blagoslovi njegovo plodono delo in ga ohrani v naši sredi še mnogo, mnogo let!

Poljane nad Rečico. Kakor izgleda, sčasoma postanejo tudi naši kraji izletniške točke, s čimer bi seveda naši prijazni hribočki zasloveli daleč naokoli. Dne 20. maja so se zbrali na najvišjem Lipnikovem hribočku učenci osnovne šole iz Bočne pri Gornjemgradu pod vodstvom priljubljene učiteljice gđe. Mare Majerholdove. Odtod se je putil mladim izletnikom krasen razgled po spodaj ležeči Savinjski dolini. Gđe. učiteljica jim je ljubeznivo razlagala in tolmačila imena od tod vidnih vasi in krajev. Veselje je bilo poslušati mlade pevce, ki so zapeli lepo ubrane mladinske pesmi. Radostno razpoloženi so uživali mladi izletniki krasoto gorskih krajev, ki jim bo ostala v spominu tudi v bodoče dni.

Pameče pri Slovenjgradcu. Na predvečer rojstnega dne dr. Korošca in tudi še 12. maja so veličastno zagoreli številni kresovi, ob katerih smo dali duška svojim srčnim slovenskim mislim. Ti majniški kresovi so klicali: Slovenci, da iz naših vrst prihajajo domovini moške kakor je dr. Korošec. Zato prepevajmo še zdaj na glas, da razlega se čez hrib in plan »Slovenec sem, tako je mati djala, ko me je dete pestovala.« Na mlaju, kateri je bil postavljen 1. maja pri naši podružnici sv. Ane, je plapolala narodna trobojnica. Tako tudi v

naših srcih plapolala ljubezen do te naše lepe rodne zemlje, kakor tudi do našega naroda.

Šmartno pri Slovenjgradcu. Ravno zdaj bi imeli obhajati srebrno gostijo Ferdinanda Kaca in g. Marije, roj. Rogina. Pa je pred dvema letoma neusmiljena smrt raztrgala to srečno zvezo, ko je pobrala pridnega moža in skrbnega očeta. Šmartinčani se ga še sedaj spominjajo in molijo za njegov dušni mir na Homcu, kamor je tako rad zahajal s svojo družino, in pa v nadžupnijski cerkvi sv. Martina, za katero je preskrbel veliko, lepo slikano okno pri velikem oltarju in pa predvsem oltar presv. Srca Jezusovega s prekrasno električno razsvetljavo. Naj blagi mož večno plačilo zavziva v rajski luči svetlih nebes!

Vojnik. Tukajšnja posojilnica je na zelo svečan način proslavila 60 letnico največjega slovenskega zadrugarja dr. Antona Korošca. Na slavnostni seji upravnega odbora je imel mnogozasluzni načelnik posojilnice g. Valentin Samec slavnostni govor, v katerem je označil pomen dr. Koroščevega delovanja za procvit in napredek slovenskega ljudstva. Po slavnostni seji se je poslal zelo prisrčen brzojaven pozdrav našemu največjemu zadrugarju in narodnemu voditelju dr. Korošču, združen z iskrenimi čestitkami ob njegovi 60 letnici.

Studenice pri Poljčanah. Dne 10. maja je umrl blagi, povsod priljubljeni mladenič Franc Švagan, čevljarski pomočnik v Celju, pri svojih starših v Hrastju, občina Modraže. V 16 letu svoje starosti se je šel učiti čevljarstva k obče znanemu mojstru g. I. Prevotšeku v Celje. Največja sreča za njega, da je bil sprejet v strogo krščansko hišo. Ko je z najboljšim uspehom končal svojo učno dobo, je ostal tamkaj kot pomočnik do časa, ko ga je napadla neizprosna pljučna bolezen. Zdravniki so ga poslali v zdravilišče v Klenovnik pri Ivanecu na Hrvaškem, a bilo je prepozno. Njegovo že itak slabo zdravstveno stanje se je tako poslabšalo, da ga je zdravilišče v spremstvu njegovega očeta poslalo domov, kjer je tretji dan po prihodu vsled vnetja možganov končal svoje mlado življenje. Rajni Franc je bil strogo katoliškega mišljenja, že od njegovih staršev vzgojen v duhu Slomškovega. Ko je odhajal se učiti, mu je podaril oče Slomškovo knjigo: »Življenja srečen pot za mladeniče«. Pri tej priliki mu je rekel: »Beri rad to knjigo, drži se njenih naukov in ostal boš srečen; ohvarovala je mene in hode tudi tebe.« Do svoje smrti se je držal te knjige. Bil je največji podpornik svojih staršev; bilo je treba samo namigniti in že je bilo par »golofov« na pošti. Bil je, ko je še bil pri popolni zavesti, spreviden s svetimi zakramenti za umirajoče v sanatoriju. Dne 10. maja pa je udano v Gospodu zaspal. Naj mu sveti luč nebeška! Njegovim staršem, bratom in sestram naše sožalje!

Šmarje pri Jelšah. Cela naša obširna dekanijska s svojimi lahnimi, večinoma proti jugozahodu obrnjenimi griči je kakor nalašč ustvarjena za sadjerejo. Dopisi odtod so v sedanji težavni dobi, ko si ne moremo ne z živino in ne z vinom pomagati, na to že večkrat opozarjali in dregali tudi pri sadjarski podružnici k oživljanju njenega tozadevnega dela in strokovnega poučevanja. Pa kar še ni, se lahko zgodi. Ker pa, ljubi domačin, ravno sedaj nimaš časa za čitanje razprav in poslušanje dolgih poučevanj, si prilično vsaj ogled lepo urejene sadonosnike na primer v Šerovem pri Fr. Vrešaku in še posebej pri Klemenc-Okroški, pa tudi na Belem, Bobovem in v Orehku. Rad sem se pomudil pri lepih nasadih Mat. Jech pri Sv. Tomažu, Fr. Kleina v Stranjah, Iv. Turk v Lešjah, Rajm. Ringer v Prelogah, Stoklas Jož. na

Za čiščenje krvi.
Proti slabi prebavi
želodca in črevesja
izborna deluje
„PLANINKA“-ČAJ BAHOVEC.
Dobiva se v vseh lekarnah, a zahtevajte izrecno „PLANINKA“-ČAJ BAHOVEC v zaprtih in plombranih paketih ter z napisom proizvajalca: **Lekarna BAHOVEC, LJUBLJANA, Kongresni trg.**

Dvoru, Pecko Ant. v Zadržah, pa še rajši pri Miha Baču pri Sv. Miklavžu, kateremu mlad nasad vedno več obeta pa tudi donosa, in pri Dečmanu v Senovici, ki ima poleg lepega sadonosnika tudi za naše kraje potrebno drevesnico. Veseli te bo tudi pogled na skrbno gojitev dreves okoli Sv. Roka. Vse je v najlepšem vremenu odcvetelo. Vsem sadjarjem želimo obilno blagoslova božjega. — V soboto pred drugo majniško nedeljo nam je v trgu štev. 1 umrla blaga gospa Viktorija Pogorevc, žena vpok. inšpektorja finančne kontrole. Bog ji daj večni mir, žalujočim domačim pa potrebne tolažbe! — Za Binkošti napovedan shod v Katoliškem domu se ni mogel vršiti. Zato bomo pa svoje ljube prijatelje in dobrotnike mnoge drugekrat in še posebej v bližnji prihodnosti v svojo popolnoma prenovljeno dvorano vabili k poučni besedi in razvedrilni zabavi in še bomo luštni.

Sv. Štefan pri Žusmu. Vinska razstava v Šmarju pri Jelšah je tudi nas zanimala. Šmarnice na tej razstavi nismo našli, pač pa kvaliteta vina, ki se kosajo z drugimi vinorodnimi kraji v Sloveniji. Odlikovanih je bilo pet s častno diplomom, in sicer naši znanci: g. Gajšek, ban. svetnik, Loka pri Žusmu, III. nagrado; g. Tepež, bivši major, IV. nagrado, Babna gora, Sv. Štefan. Nas veselijo, da nismo zadnji. Lansko leto na konjski razstavi v Celju je dobil častno diplomom in prvo premijo 400 Din g. Anton Kramer, Babna gora, za petletno kobilo belgijske pasme. Čestitamo vsem odlikovancem. Ledeni možje so nam letos prinesli dosti snega in toče. Posebno žusem in Viršanjam sta mnogo trpela. Pred nedavnim je umrla mlada obče priljubljena gospodinja in posestnica Terezika Straže, stara 27 let, ki je postala žrtev materinstva. Mož se je mnogo trudil, da bi jo rešil z zdravniško pomočjo, pa je bilo zaman. Pokopana je bila ob veliki udeležbi ljudstva. Z ganljivimi besedami se je od rajne poslovil g. duh. svetnik. Svetila ji

Doraščajoči mladini nučimo zjutraj čašico naravne »Franz Josefove« grenčice, ki doseže radi tega, ker čisti kri, želodec in čreva pri ro in preizkušeno domače sredstvo in kozmetikum — Fellerjev blagodišeči Elsafuid, dečkih in deklicah prav znatne uspehe. V otroških klinikah se uporablja »Franz Josefova« voda že pri malih največ težko zagatenih bolnikih. »Franz Josefova« voda se dobiva pri vseh lekarnah, drogerijah in špecerij-skih trgovinah.

večna luč! Možu in otročičem naše iskreno sožalje!

Sv. Ema — Pristava. Ko se je vrnila pomlad z vso svojo krasoto, se je naš dobri, miroljubni Pavličev Štefan poslovil od svojih dragih ter okrepan z zadnjo popotnico odšel tja, kjer cvete večna vigred. V življenju težko preizkušen, si je vendar s pomočjo pridne žene priskrbel lepo posestvo, zlasti se je rad pečal s sadjarajo, kar priča vzorno urejen njegov veliki sadonosnik. Na praznik Kristusovega vnebohoda ga je spremljala velika množica k zadnjemu počitku. Moški pevski zbor, ki je nalašč za to prišel iz Oplotnice, kjer je njegov sin nameščen kot poštni uradnik, pa mu je zapel ob grobu tužne žalostinke. Za slovo mu kličemo: Za teže dneve žalosti in trpljenja naj ti Večni da srečne dni vstajenja!

Razbor pri Slovenjgradcu. V soboto, dne 14. maja se je bliskovito raznesla po občini žalostna novica, da je kruta smrt ugrabila dobro in pridno mater-gospodinj Marijo Šmon, po domače Elberčico, v 52 letu starosti. Pred šestimi tedni se je podvrgla v slovenjgraški bolnici težki operaciji, katero je sicer srečno prestala, a je pozneje nastalim komplikacijam podlegla 13. maja in tako je bilo vse moženo in zdravniško prizadevanje, da bi ji ohranili življenje, brezuspešno. Rajna je bila ena najboljših gospodinj, saj je vodilo dolgih osem let sama vse gospodinjstvo in sta potem, ko se je mož vrnil iz Amerike, kupila še eno posestvo. Bila je obče spoštovana žena in svojčas izvrstna cerkvena pevka. Kako priljubljena je bila, se je videlo ob njenem pogrebu, ko so iz cele župnije in celo iz Zavodnje in Podgorja prišli izkazati njej zadnjo čast, možu in sinovoma, kateri jo bodo težko pogrešali, pa sočutje. Že opoldne so se na njenem rojstnem domu, kamor so jo iz bolnice prepepeljali, zbirali številni sorodniki, prijatelji in znanci, da jo spremijo na njeni zadnji poti. Žalno spremstvo pa se je med potom in pri kapeli, kamor je šel g. župnik nasproti, pomnožilo ter je slednjič bila udeležba, kakor se je ne pomni že več let. Vsem, ki so pokojno v njeni težki bolezni obiskovali in tolažili ter vsem udeležencem pogreba, posebno cerkvenemu pevskega zboru za žalostinke ob odprtem grobu, kakor tudi g. Ivanu Knezu za tolažilne poslovilne besede na njenem rojstnem domu, lepa hvala. Rajni naj sveti večna luč! Možu in sinovoma naše globoko sožalje! Na sedmini se je nabralo za domačo cerkev 100 Din in za novo bogoslovje v Mariboru 100 Din. Vsem darovalcem iskrena zahvala!

Cadram. Krasna si spomlad, polna lepote, svežosti, življenja! S pestrimi cveticami krasiš, zaljšaš, razveseljuješ ta svet, pa tudi cvetlice trgaš in jih presajaš v nebeški vrt, da se tam razcvetejo v novo, večno srečno življenje. Tako si nam ljuba pobrala zal cvet, blagega našega Franceta Gošnik v njegovem 22. letu življenja. Venčani maj ga je vzel v nebeški raj. Bil je tri leta zvest služabnik mil. g. arhidijakona v Konjicah, navdušen član mladinskih organizacij, zvest otrok Marijin, vedno pripravljen za sodelovanje pri društvenih prireditvah, posebno na odru. Zdrav, postaven fant je šel k vojakom, prišel je revež pred kratkim z jetiko nazaj. Zavedal se je, da ni zanj več rešitve. Ni se bal smrti. Prejel je z veliko pobožnostjo ljubega Zveličarja v sveti popotnici in bil pripravljen na odhod k svojemu Bogu. Na sam binkoštni pondeljek je bilo posebno hudo. Mati bi rada šla k Mariji na Brinjevo goro, pa si ni upala pustiti umirajočega. »Le pojdite mati k Mariji,« ji reče dobri sin, »in prosite Marijo, da me reši!« Mati je molila v svetišču Marijinem za umirajočega sina, medtem je otrok Marijin bil že pri svoji

nebeški Materi. Pokopali smo dragega Franceta 17. maja. Spremil ga je na zadnji poti domači g. župnik ob asistenci sosednega g. župnika iz Prihove. Domači župnik mu je v slovo spregovoril krasne poslovilne besede, ki so globoko segale v srce, in vsako oko je solzilo. Položili smo ga z belim cvetjem ozaljšan grob z željo in molitvijo, da ga Kraljica majnika sprejme v svoje naročje. Počivaj, dragi France, v božjem miru!

Moers-Meerbeck. Smrt kosl neusmiljeno. Umrila je vsled operacije na želodčnem raku gospa Sternad v starosti 48 let, doma iz Tržiča na Dolenjskem. Preminul je po dolgi in mučni bolezni Tomaž Janšek, star 63 let, doma iz Št. Ilja pri Slovenjgradcu. Po triletni hudi bolezni nas je zapustil zvesti član sv. Barbare in skrbni oče svoje družine g. Franc Hubad, star 56 let, rojen v Šmartnem pri Cerkljah. Imenovani je bil vedno naročnik slovenskega katoliškega časopisja. Zapustila nas je članica Rožensve bratovščine gospa Neža Konic, doma iz Gorjan pri Bledu, stara 57 let. Poslovila se je meseca aprila od svojih staršev in bratov ter sester Ljudmila Mlinarič in vstopila v samostan č. sester sv. Elizabete, v Friedrichsburgu pri Muenstru. Zanimivo je bilo videti družino ob slovesu, vsi so prejeli svete zakramente. Domači g. župnik je daroval sv. mašo v kapelici č. sester, radi pomanjkanja prostora je preskrbel v župnišču prenočišče in lepe darove, tudi neka drugoverska družina se je lepo izkazala. G. Jožef Mlinarič je doma iz Zabukovja pri Sevnici. Zahvaljuje se vsem, kateri so kaj pripomogli, posebno g. župniku Schoelingu in č. sestram. Omenjeni je tudi naročnik slovenskih katoliških časopisov. — V Oberhausen-Osterfeldu se poroči Marija Sedešič iz Rakeka z nemškim državljanom Vincencem Jamšek. — V Buer-Resse se poroči Hedvika Kokalj iz Kresnic pri Litiji z nemškim državljanom Ivanom Turmenek. Čestitamo!

Vprašanja in odgovori.

J. K. v B. Nekdo je naročil pohištvo in obljubil les. Zdaj ga ni dal. Nekaj are pa je dal. Zahotova, da mu jaz dam les. — Lesa dati niste dolžni. Pogodba velja, ako odstopi od nje, izgubi pač aro.

A. B. v P. Ali se lahko poroči oseba brez razlike spola po obredih rimsko-katoliške cerkve, katera oseba se je že pod obljubo zakona navezala na svojega bodočega zakonskega druga, pa se ta oseba izneveri in prelomi obljubo brez tehtnega vzroka ter se hoče poročiti z drugo osebo, radi česar je prva oseba oškodovana na časti, ugledu in premoženju? — Ako je bila zaroka pravilna, potem tudi Cerkev zahteva, da se preje zaroka razveljavi. V vsakem slučaju, ako je bilo splošno znano, da je z vami dogovorjen za zakon, imate pravico pred sodnijo zahtevati odškodnino.

G. A. v K. Naša mlekarska zadruga je morala za pokojninsko zavarovanje nekega nastavljenca plačati nad 10.000 Din. Ali morajo člani načelstva to povrniti, če se izkaže, da to ni bilo potrebno? — Pisarniške in voditeljske moči v podjetjih, tudi v zadrugah morajo biti zavarovane pri Pokojninskem zavodu. Za vašega nastavljenca je bilo treba najbrže plačati nazaj, da je toliko zneslo. Ako se izkaže, da zahteva po zavarovanju ni bila upravičena, tedaj bo Pokojninski zavod moral vrniti vplačila, niso pa tega dolžni plačati člani načelstva.

M. S. v Š. Ali je treba za denar mladoletnih plačevati tudi obresti? — Denar mladoletnih se mora itak naložiti v posebni zavodi, in tam itak dobivajo obresti po 5%.

J. G. v M. v. Ali je tožljivo, če je časopis napisal, da je eden obsojen na izgubo častnih in državljanskih pravic? — Kadar objavlja sodbo, tedaj ne. Če pa to znova in znova ponavlja, da

J. H. v V. Kako naj ustavim, ko mi posojilnica hoče posestvo prodati? — Posojilnica dela to na zahtevo porokov, sama bi tega ne storila, ker je varna. Prosite, da se rubež preloži za pol leta, tedaj bo jesen, boste lažje prodali, oziroma plačali.

V. K. v G. R. Moje vino rjavi; ali moram vrniti aro? — Morate vrniti, ker ste prodali zdravo vino. Vino pa ozdravite kakor je razloženo v današnjem Gospodarju med gospodarskimi vestmi.

J. M. v R. Sem prevžitek in posestnik, ali moram plačati kuluk? — Dolžni ste plačati. Če je kuluk banovinski, ne bodo rubili, če ne morete plačati.

Fr. A. v R. Kako najbolje odstranim plevel pred hišo? — Odstraniti je treba korenine, torej najbolje, ako se toliko zemlje odvozi, kakor globoko segajo korenine. Nato navozite tja debelejšega in po vrhu drobne peska.

Istl. Kako pomnožim kislino v slabem jeshu? — Najbolje sproti z očetovo kislino, ki jo dobite v prodajalni.

I. V. v Š. Na moj travnik ob deževju priteče voda in stoji na njem. Zato sem na svojem skopal jarek, da jo odvodim v graben. Sosed mi je ta graben zasul, češ, da bo potem stopila voda na njegovo. Ali sme? — Sosed nima pravice na vašem svetu kaj delati. Ako mu bo vaša naprava res kedaj naredila škodo, tedaj bi se morda smel pritožiti. Najbolje pa je, da izvedete pravilno drenažo. Prosite v ta namen, če se izplača, da vam kmetijski referent pri sreskemu načelstvu stvar pregleda.

Č. C. v V. Imam velikanski prevžitek, ga ne zmorem več. Kaj naj napravim? — Prijateljsko se pogovorite! Glede denarja vas mora sedaj pol leta čakati.

Novejše.

Grška Venizelova vlada je odstopila, ker se je širilo radi štednje z državnimi izdatki stavkovno gibanje med državnimi nameščenci. Prišlo bo ali do vlade narodne sloge ali do vojaške diktature.

Nova avstrijska vlada bo stopila pred parlament v petek, dne 27. maja. Novih volitev ni pričakovati tako naglo.

Belgijska vladna kriza je končana na ta način, da je zopet prevzel predsedstvo prejšnji šef vlade.

Japonska je dobila nacionalistično vlado, v kateri bodo imeli glavno besedo vojaški krogi in narodnosocijalistična stranka.

Iz ljubosumnosti je ustrelil zadnjo nedeljo na Rakeku pogranični kaplar Milič Ivano Gruden, sebe pa nevarno ranil.

Osební avto, last mariborskega avtoizvoščaka E. Gorjaka, je 23. maja zgorlel pred sanatorijem na Vurbergu. Škoda znaša 145.000 Din in je delno krita z zavarovalnino.

Znameniti madžarski prekoceanski letalec Endresz in njegov spremljevalec sta v nedeljo z aeroplanom smrtno ponesrečila v Rimu.